

Передплата
на «РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:
на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . . . 2:50 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границю:
на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш; а не вольнеш милости і віри не вольнеш, бо руске ми серце і віра руска.» — В Руслакових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.
Редація, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Літодог ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламациі неопечатані відійти від порта. — Оголошення авіаційні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 15 кр. від стрічки.

Христос воскрес!

(X) Від двох майже тисячок літ гомонить радісна пісня «Христос воскрес», рік річно в цілм християнськм сьвітї, а мало-що не тисячу літ по всій Україні-Руси, голосячи побіду життя над смертю, правди над кривдою, безмежною любові і саможертви для спасеня роду людского над дявольскою злобою і ненавистію. Майже дві тисячки літ хрещений мир повторяє рік річно сю величну пісню побіди ідеї християнства над темним, занепаганим поганьством, майже дві тисячки літ святкує хрещений мир се рокове свято, яке приводить нам на тямку недосяжний приклад страданя за сьвяту правду, яке вказує людскому роду дорогу до осягненя призначеня людскости. Церква сьвята безнастанно накликає людий до братолюбія, до понеханя поганьскої жостокости, злости і зависти, до тої любові, яку голосив божественний Спаситель розпятий на хресті навіть супротив ворогів.

«Тихим, добрим, кротким словом
Благовістив їм слово нове,
Любов і правду і добро —
Добро найкраще на сьвітї —
То — братолюбіє!»

Як-жеж далеко ще хрещеному мирови до осягненя сеї високої цілі, до сего найкрасшого добра на сьвітї, яке розпятий на хресті божественний Спаситель вказав нам усім?

Від тисячу майже літ лунає радісна пісня «Христос воскрес!» по всій Україні-Руси, а нарід величаючи сєю піснею Христове воскресенє, переймає ся в глибині

серця надїєю побіди правди над кривдою, християнської любові над людскою злобою й завистію, надїєю волі і воскресеня всенародного з тяжкої неволі тьми. І наша Русь перенесла тяжкі страданя, які Провидїне посилало нам за всякі народні пороки, і тепер ще двигає она важкий хрест терпіння, який доведе її до воскресеня з тьми неправди і неволі, однак як далеко она ще від сего занїту, голошеного божественним Спасителем?!

Споконвіку крамоли і свари роздирали руский нарід, наводили грабїж, полон, помир і неволю на Русь, і руйнували все те, що нарід здвигнув довголітною працею і потом. Бувало се лихо за князїв і бояр, бувало і за козаччини, поки Україна-Русь не занепастила до крихти свого самостійного битю. Християнська була се Русь, але не переняла ся до самої глибини серця взнеслою наукою божественного Спасителя, не переняла ся християнською любовію ближнього, братолюбїєм, яке єдино могло би загрівати нарід до осягненя величної цілі призначеня людскости. Тим то марїли всякі почини і змаганя, бо не було певної, несхитної підвалини справедливї християнської.

Після тяжкого занепаду почала Україна-Русь будити ся з вікового просоня, направляти свої похибки і відроджувати ся до нового життя. Але скілько-ж ще похибок у всіх тих починах і змаганях, скілько ще блуканнї по всяких манївцях, що відвертають нарід від справедливї дороги до занеслої цілі призначеня людского?! А якаж велика сила українсько-русского народу остає ще в тьмі і тїні смертній?! Вже перші члени Кирило-Методїївского товариства відчували се, що віра Христо-

ва має бути їм сьвітлом і теплом до великого подвигу народного відродженя. Они зрозуміли, що до такого діла треба нових людий і нової сили, а сєю силою повинна бути чистота серця, праведна осьвіта і християнська саможертва. Але як-жеж далеко від сеї мети відбігло нинїшне покоління! Як віддалило ся оно від сего християнського духа, яким дишали Кирило-Методїївські братчики? Перенятї християнською любовію многострадалний Тарас, накликавав безнастанно до братолюбія, до любові найменшого брата і тим вказував, що лише на тих основах може здвигнути ся вольна Україна-Русь. Споглядаючи на хрест високий і розпятий на нїм Спасителя, вносить він з слезами молитву до Пресьвятої Єго Матери:

«Подай душі убогій силу,
Щоб огненно заговорила,
Щоб слово пламенем взялось,
Щоб людям серце розтопило
І по Україні понеслось
І на Україні сьвітилось
Те слово чистеє — кадило
Чистїйшої істини...»

Колиж радісна пісня «Христос воскрес» залунає знов по всій Україні-Руси, коли гомін дзвонів рознесе веселу вість воскресеня Христового, нехай-же не тільки в тямцї нашій відновить ся велична наука божественного Спасителя, але нехай она розтопить наші серця закаменїлі, наповнені завистію і злобою і запалить в них полемїнь християнської любові і братолюбія, а тоді зазвенить на вольній, новій Україні з мільонів грудий
Христос воскрес!

Похорони Фірдовсія.

(За Ж. Леметром).

(Конець).

Аж от одного дня рано розійшлась вість, що при одній улиці Багдаду став ся нечуваній злочин. Цїла родина, батько, мати і десятеро дітий пожили смерті з рук убійцїв. Кожда жертва мала на лївім боці таку саму малу, вузку тригранну рану. Злочину не допустив ся злодій, бо в хатї все було на своїм місци. Много про се люди говорили.

За Фірдовсія нараз забуло ся. Стара Цора бачила, як число людий, що навіщали покійника, з дня на день робило ся менше. Того-ж вечера не явив ся ніхто. Добра слуга, що стогнала і голосила, коли чужі люди крутили ся по домі єї пана, зовсім там не зажурилась. Прала, мила і харила малу домівку і сама одна цілі три ночі не спала при тілі великого поета. Четвертого дня вечером, в хвили, коли майже падала з утоми, постукав хтось у двері. Війшло молоде дївча, бідука прибране, але гарненьке, з невинним, лагідним личком.

— Ти що за одна?
— Цетульба, твоя сусїдка!
— А, — та мала швачка з наріжного дому! А чого тобі?
Цетульба спаленїла і замалась.

— Я прийшла... вбача... вже кілька днів, як ніхто не загляне до великого Фірдовсія... то я собі сказала, певно там не буде нікого, що посидїв би коло него... а коли-б єго хозяйка згодилась...

Стара слуга обіймала Цетульбу. І через три ночі до похорону сидїла мала швачка коло великого поета. Сїдала собі на стїзци в головах покійника і шила бідні сорочечки. А щоб не задрїмати, висьївувала собі нишком пісеньки Фірдовсія:

При нахощах рож і фіялок
Сьїваємо лиш про любов...

Або:

Гуляйте весною дївчата,
Гуляйте дївчатонька колом...

А коли вона півголосом сьївала, тоді здавалось, що усїмішка скаче по бородї Фірдовсія.

На третю ніч Цетульба привела з собою свою маленьку сестричку. Дитинї було два роки, звало ся Кріка. Уздрївши прибране в парчу тіло Фірдовсія, з бранзолетами на руках і мальовником на лиці, дитя роззявило губу:

— О! — І додали: — Яке красне!
— Поцьомай єго! — сказала Цетульба.
— Добре, — згодилась Кріка.

І тепер здавалось, що Фірдовсїй, котрому за два тижнї навкучилась вже єго безсмертність, справді розвеселюєт ся.

Дивний злочин всіх займав дальше. Що хвилі йшла поголоска про спіймане убійцї. Як

день так ніч товпа в дурній цікавості облягала місце злочину.

Дєпутати з провінцій до дня похоронного походу висиджували кути по шинках і тінгелтанглях. Глядали виключно розвеселеня і на смерть забули, за чим саме прийшли.

В назначенім дни при убійчїй жарї похоронний похід рушив з місци. Щоб зазначити свою любов для простого народа, Фірдовсїй бажав за життя, аби єго тіло на місце упокою відвезено караваном убогих; а похоронний підпривець, гадаючи дати красний вираз бажаню поета, порадив, щоб за караваном бігла «собака бідного». Багдадський зоологічний парк дав на ту цїль одного пудля. А що собака ніяким сьвітлом за караваном не хотїла бігти, то єї до каравану привязано. Кусаючи зубом ланц, качалась вона по пілу тай скавуліла.

За собакою йшла Цора і Цетульба. На домовинї лежали лиш два малі вінці, один з рож, другий з фіялок. За обома жєницями ступав гарний офіцїр, що єго вислав король. За гарним офіцїром тяглось пятьдесят Перзїв з червоними лицями, що прили на сонци і охлявши згорбились. Кождий з них мав відчитати над гробом бесїду. Вони й нахлювались своїми манускриптами. Кількох щеало десь по дорозї; вступили до шинку покїритись. Похоронний похід ставав що раз менший.

За бесїдниками їхав важкий віз, на яким сидїли особи, віби й живї, а таки нерухомї. Були з воску; під жарою спеки топчились помалу

в Берлін. Оно покляло собі за цілі посередничити при виміні сільських дітей на часовий побут до міста, а міських на побут на селі. Богато міських родин радо вислали би свої діти на село, аби они погерцювали на здоровім воздуху; так само богато сільських родин хотіли би, аби їх діти побачили чуда міста і мали там добру опіку. Сему як-раз має зарадити згадане товариство. Очевидно, що діти так сільські в місті, як і міські на селі будуть уживати всякої вигоди, бо вкжда родина буде приймати своїх малих гостей так, якби бажала собі, аби обходжено ся з її дітьми.

— Конкурс на посаду окружного лікаря в Гладшові розписує повітовий виділ в Горлицях. Платня 1400 К. і 800 на обідки. Поданя можна вносити до 25. мая с. р.

— Ц. к. Дирекция залізниць державних у Львові оповіщує:

З днем 1. мая с. р. буде зміненя назва станції „St. Egedi am Neuwalde“ лежачої на шляху Шайбміль-Кейвісф на „St. Aegydam Neuwalde“.

Лежачий коло станції перестанок „Markt St. Egedi am Neuwalde“ буде називати ся від тепер „Markt St. Aegydam Neuwalde“.

— Дрібні вісти. В Тетстобах, підгаєнського повіта, створює ся з днем 16. с. м. поштоий уряд, до якого ввійдуть ірсади Товстобаби, Корзова і Завадівна. — Проф. Кох з Берліна на порученє міністерства гігієни виїхав до пруского Шлеску, і би згледіти гігієнну стачку в Битомі і слідити епідемічні ведуги в тамшній околици.

— Гумористичний кутик.

Вмерла теця. Зять коханий
Був, як все, з далека,
Тож післали телеграму
Ось якого змісту:

Що робити з мертвим тілом
Чи бальзамувати,
Чи спалити, чи у землю
Его поховати?

Зять здрігнув ся, та не з ач
З горя, чи з утіхи,
Задумав ся, дальше вислав
Таку телеграму:

Забальзамувати тіло
А відтак спалити,

Та в потрійну домовину
Порох положити.

І у землю на три метри
Закопати труну, —
Бо тоді вже певний буду
Що більше не встане.

Посмертна [†] оповістка.

Йосифа Крохмалюк, упокоїла ся дня 10. с. м. на пятнистий тиф у своїй сестри, учительки в Домаровичи. В. і. п.!

Телеграми.

Рим, 12. цвітня. „Lombardie“ доносить, що гр. Турину одержав запросини на осінні маневри в Росії.

Петербург, 12. цвітня. Царська родина разом з наслідником престолоа перенесла ся з Царского Села до Петербурга, де прибула також цесарева вдова з Петербурга.

Відень, 12. цвітня. В урядових кругах заперечують вість, що гр. Франц Туї, б. президент міністрів, має зістати австро-угорским послом при Ватикані.

Відень, 12. цвітня. В понеділок під проводом гр. Голуховского відбуде ся спільна конференция міністрів, в цілі уложеня спільного бюджету для делегаций. Завтра приїде ту президент угорского кабінету Шель і угорский міністер скарбу, Люкач.

Рим, 12. цвітня. Правительство заборонило устроїти віче, на яким мало запротестувати против тридержавного союзу.

Монахів, 12. цвітня. „Münch. Allg. Ztg.“ заперечує вість немов би то гр. Вальдерзе постановив примусом спроводити цесарский двір до Пекіна. Гр. Вальдерзе видав такий приказ, але се була лише іслітична штучка.

Пекін, 12. цвітня. Бюро Райтера доносить, що Китай буде мусів заплатити 60 мільонів фунтів штерлінгів відшкодованя. — Французи мають намір експедити з Китаю 7000 військо. — Німеччина має вислати до Китаю одну бригаду інфантерії.

Льондон, 12. цвітня. Лорд Кітшерер доносить з Преторії, що кінні стрільці в битві коло Дорпату зсполонили 80 Бурів, а межи ними команданта Бресту і одного офіцера.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.
Програма від 1. до 16. цвітня 1901.

При співучасті військової музики 80 п. п.

1) Will Mora's, найліпша в світі пантоміна на потрійнім реку. 2) La belle Lilli загадочний годинник. 3) Castelli de Vere кольоратурова співачка. 4) Nadrage черевобесідник. 5) Petras комічний жонглер. 6) Anny i Willy Röhl комічні біциклісти. 7) Elza Hofer сублиетка. 8) Les Henry танцюристи. 9) Clara Ballein champion еквілібрист. 10) Mr. Arghur зі своїми псами.

Що дня велике представленє. В неділю і свята два представлення. Що пятниці High Life представленє. Білети вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пальона, при ул. Кароля Людника у Львові.

Colosseum огріте 12 газовими печами.

Адвокат

Др. Федак

переніс свою канцелярию на
ул. Сикстуску ч 48.

8-12

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,
яко гарна прикраса комнат

Картини: Верещагіна, Шевченко в доміні і Сластьона, Шевчен ова могила.

Можна дістати через администрацию „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

Важне для хліборобів!
САМОЧИННІ
приряди до підливання
в цілі
знищення дикого ріпаку
і дикої гірчиці, перевізні на більші площі,
а переносні
для менших
ужитків

Косярки до трави, конюшини і збж
Кінні до розстрісаня сіна. Грабарки кінні до сіна.

Найліпшою сіваркою
рядовою в Рr. Mayfarth & Co.'s
ново споряджена
„AGRICOLA“
(система пересування коліс)
до всьляких насій і різнородної величини
висіву без зміни коліс; на грунта гіркі і
рівнини, дуже легко ходячі, незмірно
тревалі, дуже дешені.

Уможливають дуже велику ошадність в праці, часі і грошах.
Ручні праси до сіна і соломи, лусначі до кукурудзи, керати, молотильні, млинки до чищення збіжа, триери, вальці, борони
вирабляє і достарчує яко спеціальність з порученем, в найновійшій
вибірній за найліпшу узнаній конструкції

PH. MAYFARTH & Co.
ц. к. уприв. фабрика машин різнь, особливеша фабр. прас до вина і машин до овочів.
у Відни, II. Taborstrasse Nr. 71.
Відзначена 400 золотими, срібними і бронзовими медалями.
Богаті каталоги і численні письма з узнанем — даром
Агенти і відпродавці пожадані.

В К А Н А Д У

як і до всіх других заморских земель переправляє
НАЙДЕШЕВШЕ
повсюди знакома фірма:
B. KARLSBERG
HAMBURG, Brandstvi ete 36.
Поки хто шифкарту купить, нехай зрінає мої ціни з цінами
агентів корабельних. 4-5

Всілякі
КУПОНИ
вильсовані
цінні папері
виплачує без потручени
провізії або коштів
Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ
Гіпотечного.